स्येऽत् इति अभ्यस्येदित्याहुः कथमन्येष्वहःस्वभ्यस्यति कथमत्र नाभ्यस्येदिति ? तस्मादभ्यस्येऽत् ॥ १५ ॥

अथाह यन्नाराशंसं वै तृतीयसवनमथ कस्मादछावाकोंततः शिल्पेष्वनाराशंसीः शंसतीति ? विकृति वै नाराशंसं क्रिमिव च वै क्रिमिव च रेतो विक्रियते तत्तदा विकृतं प्रजातं भवत्यथैतन्मृद्विव छंदः शिथिरं यन्नाराशंसमथैषोंत्यो यदछावाकस्तद्दृळ्हतायै दृळ्हे प्रतिष्ठास्याम इति तस्मादछावाकोंततः शिल्पेष्वनाराशंसीः शंसति दृळ्हतायै दृळ्हे प्रतिष्ठास्याम इति दृळ्हे प्रतिष्ठास्याम इति ॥ १६ ॥ इत्यैतरेयब्राह्मणे षष्ठपंचिकायां तृतीयो ऽध्यायः ॥ ३ ॥

यः श्वः स्तोत्रियस्तमनुरूपं कुर्वंति प्रातःसवने ऽहीनसंतत्यै यथा वा एकाहः सुत एवमहीनस्तद्यथैकाहस्य सुतस्य सवनानि संतिष्ठमानानि यंत्येवमेवाहीनस्याहानि संतिष्ठमानानि यंति· तद्यच्छ्वः स्तोत्रियमनुरूपं कुर्वंति प्रातःसवने ऽहीनसंतत्या अहीनमेव तत्संतन्वंति· ते वै देवाश्च ऋषयश्चाद्रियंत समानेन यज्ञं संतनवामेति त एतत्समानं यज्ञस्यापश्यन्त्समानान्प्रगाथान्त्समानीः प्रतिपदः समानानि सूक्तान्योकःसारी वा इंद्रो यत्र वा इंद्रः पूर्वं गच्छत्यैव तत्रापरं गच्छति यज्ञस्यैव सेंद्रतायै ॥ १७ ॥

तान्वा एतान्त्संपातान्विश्वामित्रः प्रथममपश्यत्तान्विश्वामित्रेण दृष्टान्वामदेवोऽसृजत. एवा त्वामिंद्र वज्रिन्नत्र; यत्र इंद्रो जुजुषे यच्च वष्टि; कथा महामवृद्धत्कस्य होतुरिति तान् क्षिप्रं समपतद्यत्क्षिप्रं समपतत्तत्संपातानां संपातत्वं· सहेक्षां चक्रे विश्वामित्रो यान्वा अहं संपातानपश्यं तान्वामदेवो ऽसृष्ट कानि न्वहं सूक्तानि